

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Ł.P.
przeciwko A.W., K.W., P.W., M.W. i S.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał wyłącznie na oczywistą zasadność skargi.

Ma ona wynikać z przyjęcia przez sąd cywilny prawnokarnej zasady *in dubio pro reo*. W istocie zarzut dotyczy ustalenia faktów i oceny dowodów, a w szczególności przyjęcia przez Sąd II instancji, że powód nie udowodnił winy spadkodawcy pozwanych. Trzeba zauważyć, po pierwsze, że tego rodzaju zarzuty w ogóle nie mogą być zarzutami kasacyjnymi, bo podstawy kasacyjne nie mogą dotyczyć ustalenia faktów lub oceny dowodów - tym bardziej zatem nie mogą uzasadniać oczywistej zasadności skargi mającej przemawiać za przyjęciem jej do rozpoznania. Po drugie, lektura uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby Sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył albo zastosował prawo. Skarga ponadto nie jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie wymagań co do treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, co podnosi skarżący, ponieważ w uzasadnieniu wskazano, ocena jakich dowodów i w jaki sposób spowodowała, że Sąd II instancji zajął odmienne stanowisko niż Sąd I instancji.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.